

VOINȚA NAȚIONALĂ

On. „Palatul Cultural” pentru Bibliotecă
Arad

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei.
Pe jumătate an 50 Lei.
Pe trei luni 25 Lei.

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.

APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad,
Strada Vicențiu Babeș Numărul 6

Lupta pentru putere.

Cine va veni la putere?

Iată întrebarea, pe care și-o pun îngrijorați, toți cei stăpâniți de politicianismul de partid și cari așteaptă înfrigurăți focul la oala lor, nădăjduind dela succesiunea la conducerea țării, o pricopsală și căpătuire grabnică.

Să nu credeți cumva, că interesul pentru binele public, sau durerea pentru nevoile țării, îi face pe acești politicieni de cafenea, — negustori, fișcali fără clientelă și alți vânzători de milioane și trai ușor — să țiepe, că lucrurile merg prost și să pretindă conducerea politică a țării.

Ați văzut vre-odată pe acești „frunțași” pricopsiți din politică și înavuțiți de azi pe mâine, sau pe cei cari așteaptă să le vină și lor rândul, preocupați cândva de mizeriile cari apasă viața poporului nostru, coborînd în mijlocul lui — afară de alegeri și propagandă — și luminându-i cu graiul sau cu scrisul, asupra inculturei, alcoolismului, sifilisului, organizației economice sau a problemelor de economie națională?

Cu atât mai puțin îi cunoaștem, ca studiind și pregătindu-se pentru pretinsa conducere viitoare și rezolvare a treburilor statului.

Un simplu carnet de membru al cutărui partid, sau calitatea de acolit al vre-unui frunțas politic, se crede a fi un titlu suficient de a reclama funcții de conducere, deputăție, înavuțire și tot ce îți oferă politica la noi, în primul rând odihnă, lenevire și gugumănie.

Astfel se formează parveniiții vieții noastre publice.

Cercetați pregătirea vre-unuia

în domeniul culturai naționale — nu universale, — cereți o părere în chestiuni economice, sociale sau financiare, întrebați-i de activitatea lor parlamentară sau publică și o să vedeți cu ce bagaj intelectual, acești agenți electorali și paraponi provinciali, pretind să ne conducă satul, orașul și țara.

Iată pentru ce, urmărind lupta înverșunată, a unora de a se acăța cu orice preț de putere, a altora de a le lua locul, nu ați cetit de altceva, la nici o întrunire politică, din Tekirghiol până la Buziaș, decât de injurii reciproce, tămăierea șefilor, demagogie de stradă, lăudăroșie proprie și moțiuni seci, de reclamare a puterii.

Mulțimea de țărani, aduși de voe sau fără voe, nu s'a ales cu nimic, cu vre-un sfat cuminte de îndrumare sănătoasă, de progres, cu vre-o povață în nevoile vieții zilnice, afară de scârba ce a simțit-o în sufletul său cinstit și curat, față de sfada domnilor, și dezamăgirea ce-i scotea exclamația ironică: „unul ca și celălalt!”

Aceasta ar fi educația politică a poporului nostru.

Ori, poate că e un bine și în aceasta, ca în tot răul.

Neîncrederea crescândă în tarabele partidelor, din dosul căroră se exploatează răbdarea mulțimei și se sfidează bunul simț, înseamnă moartea politicianismului și sfârșitul paraziților politicieni de afaceri și căpătuială, întronându-se în viața publică și la conducerea treburilor obștești, priceperea și munca devotată binelui comun. D. Gh.

Spicuri din doctrina națională fascistă din România.

X.

Revedeți evenimentele care au procedat căderea Rusiei de odinioară, iar mai târziu a Ungariei și atunci veți avea dovada — că ceea ce s'a numit comunism și revoluția proletariatului — n'a fost decât *tactică nouă de luptă și de cucerire politică și economică* a țărilor, a imperialismului de care vorbeam, a banului, a jidanilor.

Când se va face odată un inventar de averile acumulate, de coteriile care slujesc sub etichete false acestui imperialism, în Rusia, în deosebi se va vedea că numai diamantele, aurul și argintul căzut pradă în mâinile acestora și vândute în porturile apusului, se ridică la câteva zeci de miliarde de franci! La Budapesta — Bela Khun — agent al aceluiaș imperialism s'a folosit de aceeaș tactică. După o ofensivă îndelungă, contra speculei și scumpetei (datorită tot a lor săi ofensivă îndreptată succesiv contra frunțașilor unguri, contra armatei, bisericii, școlii și a întregii organizațiuni de stat ungurese și dusă în stil mare, prin presă, broșuri, bani și agitatori dibaci și gras stipendiați, a dat într-o după amiază lovitură împingând muncitorimea în stradă pentru a da de lucru gurilor de tun și țevilor de pușcă, în timp ce mercenarii săi străini ocupau sediile ministerelor și ale autorităților.

Acelora numai, care cu bună credință cred că ei, care pradă Rusia metodic de 6 ani, o fac în numele unui ideal și nu a imperialismului, de care vorbeam, le vom pune o singură întrebare: Când spoliezi o țară de tot aurul ei, tot argintul ei, toate bijuteriile și operele ei de artă, toate juvaerile bisericii și a coroanei, tot numerarul băncilor și toate bogățiile mobile ale burgheziei și nobilimei, în numele muncitorilor și-a țăranilor — când toate aceste bunuri le treci peste graniță și le vinzi, se înțelege că ai luat produsul acestora și l'ai întribunțat în folosul țăranilor și muncitorilor. Când procedezi astfel, dovedești rea credință și ex-crocherie. Așa s'a întâmplat cu șefii sovietici, aduși în Rusia, în plin război în vagoane plumbuite. Agenți ai Imperialismului Banului ei și-au împlinit misiunea, îmbogățindu-se. Azi nu mai e un secret pentru nimeni averile acumulate de capii acestei armate mercenare de venetici și depuse în băncile scandinave, engleze și elvețiene. Vorovski, asasinatul de astă vară avea 10 milioane franci elvețieni. Trozki, Zinoviev, Kamenev și alții au în băncile nor-

vegiene și suedeze sume și mai considerabile. Și nu există nici unul din bandă, care să nu-și aibă partea sa pusă la o parte.

Cât privește comanditarii Imperialismului Banului, trebuie să căutați printre englezi, armeni, greci și evrei continentali, dar mai ales printre aceștia din urmă. Ei formează marea majoritate și sunt și reprezentanții tipici ai acestui imperialism.

Cine a vizitat în anii din urmă Rusia — dacă a văzut ruina generală a rușilor — a putut de asemenea observa opulența hienelor acestea, între cari nasul semitic coroiat predomină. I-am întâlnit mai apoi în porturile apusului, cu diamante și odoare de biserică, traficând sub toate formele.

Comunismul apare în lumina adevărată, în care l'am văzut acolo, ca o formidabilă societate anonimă de bandiți redutabili, care sub o formă sclipitoare practică o oribilă meserie.

Sub acelaș aspect, ca și noi, ajung să vadă guvernarea sovietică și alți mânuitori de condei; perdeaua grea de minciuni și de poleială înfiptă între occident și răsăritul sovietic, începe să fie pătrunsă și de alți observatori pasionați de adevăr.

Iată ce scrie în ziarul belgian „La Metropole” Jean Duvernois:

„Priviți lumea soioasă de levantini, care foesc prin porturile noastre, cu juvaeruri de mare preț și cu diamante nedislipite încă de pe icoane, mitre cruci și cărți episcopale rusești și veți înțelege ca și mine că așa zisa Revoluție a muncitorilor și a țăranilor Ruși n'a fost decât isprava unei mâini de nebuni sau de iluminați, în folosul unei bande de aventurieri calculați, adunați acolo, ca în jurul unei noi Alaska, din toate părțile lumii.

Averea particulară și de stat a Rusiei era evaluată pe puțin la două miliarde de ruble aur. Dacă jumătate numai din ce a risipit și acaparat banda de aventurieri venetici, care au luat în antrepriză fostul imperiu al țărilor, ar fi revenit în patrimoniul țăranilor și muncitorilor ruși, ea i-ar fi făcut posesorii unor formidabile instrumente de muncă și isvoare de producție și ar fi însemnat prin aceasta numai răsturnarea socială cea mai apreciabilă dela Revoluția Franceză încoace.

Așa cum ea a operat, statulază pentru observatorul obiectiv — care este istoricul, — a fi mai mult o piraterie combinată, de proporții imense, în care pirății sunt lipsiți și de metodă, și de inimă și de bun simț.”

Și această formidabilă asociație anonimă este ca și cea din Ungaria pe vremuri, — filiala imperialismului de care vorbeam. Căci sub altă formă, imperialismul acesta, stăpânește și în alte țări. Nu în toate părțile au avut ei nevoie de revoluții roșii spre a-și apropia elementele puterii.

Prețul unui exemplar 2 Lei.

CÂNTECE.

I.

Singurel ca un haiduc
În surghiun ca norul,
Câtă mâine să mă duc
Și să-mi las odorul.

Mâine plec în zori de zi,
Însă până mâine,
Vino mai aproape, — zi
Doina mea, stăpâne!

Doina cu păstorul, când
Prăpădise turma
Și se duse tot cântând
Ca să-și piardă urma...

II.

Nu mai sunt pe luncă flori,
Văile-s deșarte, —
Tipă cărduri de cocori
Pribegind departe!

Și văzduhul s'a 'norat,
Ninge sus la munte —
Trec pe vale la iernat
Turmele cărunte...

Plâng tilingi, tălângi răspund,
Soarele apune, —

Glas de buci'm sună 'n fund
Ca o rugăciune...

III.

Boii stau în jug supuși,
Gata de plecare;
Năcăjiți cărauși
Merg pe lângă care...

„Hăts și cea!” — gem sub poveri
Carule greoaie;
Ieri ca azi și azi ca ieri:
Frig și vânt și ploaie...

Drumul e glod și greu,
Negura se lasă:
„Știe bunul Dumnezeu
De-om ajunge-acasă!”

IV.

Dragă codrule, te las...
Plec pe căi streine...
Chezășie mi-a rămas
Înima la tine.

Tu m'ai învățat să cânt
Din copilărie,
Și de-atunci n'am pe pământ
Altă bucurie!

ST. O. IOSIF.

Colonizările.

Colonizările în toate timpurile și în toate țările aveau un scop bine definit. În realizarea acestuia se întrebuntau și mijloacele cele mai corespunzătoare. Astfel, între scop și mijloace exista cea mai armonioasă concordanță.

La noi, ca și toate problemele de stat, de cari nu se pot lega și nemijlocite interese de partid, și aceea a colonizării, se rezolvă fără nici un plan.

La unguri, ca să nu luăm exemple mai îndepărtate, colonizările se făceau cu un hotărât scop de expansiune națională. În vederea acesteia li s'a dat cea mai mare atențiune, instituindu-se servicii anume, cu ramificații de specialitate pentru toate laturile problemei.

La noi, din anumite considerații față de streinătate, pentru a nu micșora larga ocrotire ce o acordăm intereselor tuturor streinilor de neamul românesc, nu i s'a atribuit colonizării un scop național. Aparenta formulă națională ce se intenționează prin o dispoziție izolată, fără cadrul necesar, din regulamentul de colonizare al guvernului, este iluzorie. În schimb li s'a dat caracterul de „colonizări agricole”, neexcepționale din punctul de vedere care a împiedecat împrinderea scopului național, și foarte cerute, ce e drept, de noul regim agrar al țării. Agricole în sensul, că coloniile vor avea o importanță menire pentru promovarea agriculturii.

Nu știm, ce aparat s'ar fi întrebunțat, în vederea colonizărilor, dacă aceste s'ar fi făcut în scop de expansiune națională. Vedem însă, că pentru cele agricole nu se întrebunțază nici unul.

Organele de conducere a operațiilor de colonizare, inspectorul general, nu de mult eșit dela Herestrău, n'are nici experiența și dupăcum dovedesc faptele nici priceperea necesară; dintre organele de executare consilieratele agricole sunt prea multilateral ocupate cu chestiuni mărunte, ca să poată studia problema din toate punctele de vedere, iar agronomii regionali, afară de puținele excepții, sunt absolut incapabili de a o înțelege măcar. Este ridicol altcum, rolul ce li s'a dat acestor din urmă, chiar și în lucrările pur pregătitoare ale colonizării. Nu mai vorbim de demoralizatoarea intervenție a unor „particulari” în chestiuni de colonizare.

Între astfel de împrejurări superficialității, care caracterizează toate lucrările guvernanților noștri dela unire încoace, este asigurată de pe acum și pe terenul colonizărilor.

Colonizările agricole ar cere în deosebi un aparat de realizare integru, pentru a nu li-se compromite caracterul și scopul. Fie-l cum s'au făcut până acum este o dovadă vie.

În Sătmăre s'au colonizat Moți pe loturi de câte 4 jug. și fără nici un inventar sau ajutor bănesc. Care poate fi rostul agri-

col al unor asemenea întreprinderi este lesne de văzut. Urmărilor compromițătoare s'au putut constata nu numai la această colonizare, ci la toate câte s'au încercat până acum.

Fără să fi împlinit lipsurile acestor încercări, acum s'au extins operațiile de colonizare pentru toată țara, urmând ca toamna aceasta fiecare colonist să și ia în primire lotul!

Colonizări agricole pentru toată țara, deodată? Este ridicol de imposibil și de pronunțat!

Vom mai reveni.

G. M.

Alungarea elementelor românești din întreprinderile industriale.

— Firma Stredo Universal din Brașov conchidează pe un mecanic român, în schimb menține pe un supus străin.

„Gazeta Transilvaniei” din Brașov scrie următoarele:

Zilele trecute s'a prezentat la redacția ziarului nostru mecanicul de automobile Ion Neamțu din Brașov, fost aplicat timp de 4 ani (3 ani ucenic și 1 an călă) în serviciul întreprinderii Stredo Universal, dr. Doza, str. Pietrăriei 29. El ni s'a plâns că fără a fi avizat înainte a fost concediat din serviciu, deși un alt lucrător de aceeași specialitate, însă, supus de aceia, a fost menținut la lucru.

D-l Ioan Neamțu ni s'a mai plâns că cu toate demersurile făcute prin inspectoratul muncii și comisia regională a Sindicatelor, dansul continuă a fi concediat din lucru. În schimb lucrătorul supus german Friedrich Paul lucrează mai departe în atelierul amintit, sfidând toate legile și ordonanțele în vigoare.

Și într'adevăr ordonanțele Ministerului Muncii nu lasă nici o îndoială stabilind ca normă principiul că nici o întreprindere nu poată concedia lucrătorii indigeni, pentru a-i înlocui sau a menține în lucru muncitori streini de aceeași specialitate.

Cu toate aceste dispoziții, nu numai că n-a fost demis din lucru și mecanicul strein, ci e menținut mai departe în serviciu, în dauna unui mecanic român lăsat pe drumuri, în loc ca streinul să fie scos din țară putând fi înlocuit de un lucrător bun român de aceeași specialitate.

Și când ne întrebăm de ce nu se respectă ordinele Ministerului Muncii și demersurile Inspectoratului regional din Brașov — găsim un singur răspuns: Ca și în multe alte cazuri analoge patronii întreprinderilor se fac luntre și punte ca să asigure situația lucrătorilor streini în dauna celor români.

Insuși proprietarul firmei d-l dr. Doza a declarat — după cum ne spune mecanicul Neamțu — fără sfială în fața delegatului inspectoratului muncii, că a obținut dela Siguranță, în București, ca lucrătorul strein să rămână mai departe în țară.

Stăm prin urmare din nou în fața unui conflict între organele Ministerului Muncii și ale Siguranței, un conflict care păgubește interesele muncitorilor români și ne dejosesc autoritatea în fața streinilor.

În loc ca ambele autorități să meargă mână în mână — este doar vorba de plasarea muncitorilor români în întreprinderile din țară — ele se ciocnesc și produc unul din cele mai dureroase spectacole.

„Intervențiile” în favoarea streinilor se țin lanț — fie că ele se fac la Brașov sau la București — și legile și ordonanțele în vigoare se calcă sau se desconsideră fără nici o jenă.

Muncitorii români rămân pe drumuri, iar streinii își răd în pumni.

Până când?

„O rușine nemaipomenită.”

Tribuna din Oradea-mare scrie sub titlul acesta următoarele:

„Cu durere sufletească și patriotică îngrijorare a trebuit să constatăm, că una din funcțiunile esențiale ale vieții de stat a încăput pe mâinile unor oameni certăți cu cinstea și Codul penal, coruptibili, nedemni, și complet dezorientați asupra înaltei și sublimiei misiunii, ce o au, ca distribuitori ai dreptății. Iesău, supremul cărmăuitor al administrației, just ției, ministrul de justiție, dl. Măzescu a confirmat dela înălțimea funcțiunii sale starea imorală detestabilă, în care se sbate justiția țării noastre. Monitorul Oficial aproape în fiecare număr publică câte un decret regal, care scoate, asvârle din corpul judecătorilor magistrați v-novați de vânzarea dreptății. Inspectorii, directorii generali ai justiției președinții ai Curților de apel și de Tribunalele se snt nevoiți a emite ordine circulare către judecătorii și funcționarii judecătorești în subordine, prin care aceștia din urmă snt provocați să nu mai primească bacșișuri, ci să și îndeplinească cu cinste îndatoririle lor.

Mai recent președintele Tribunalului din Arad, a emis un atare ordin circular, la care ziarul „Deutsche Tagespost” care apare în Sibiu, face un comentariu — trebuie s'o spunem — foarte just, dar pe care citindu-l ni-se urcă sângele în obraz de rușine.

Iată cum comentează ordinul circular al președintelui de Tribunal din Arad, „Deutsche Tagespost”:

„Dl. președinte de Tribunal poate n'a cântărit pe deplin importanța și efectul ordinului său circular, prin care el confirmă în mod oficial venalitatea judecătorilor și îi provoacă la atitudine cinstită.”

„Ce aspect trist trebuie să aibă lucrările într'un trist, în care dreptul se poate câștiga numai atunci, dacă acela care reclamă dreptul, trebuie să cumpere judecătoria!”

Întreb: este Român, este cetățean român în această frumoasă țară câștigată cu suferințe milenare, având conștiință luminată de Român, având conștiință de cetățean român, este Român, căruia să nu-i rosească obrazul citind și trebuind să admită ceea ce se scrie, ca în cazul prezent: că

dreptatea în țara noastră, în Țara Românească este marfă de vânzare!? Este Român, pe care să nu-l năvălească o legitimă revoltă în contra acestor magistrați, cari oriunde ar fi aplicați ca distribuitori ai dreptății: ca președinți ai birourilor electorale având să garanteze liberul exercițiu al celui mai sfânt drept cetățenesc; ca președinți ai comisiilor locale și județene de expropriere și improprietărire și ca președinți și membri ai comitetului agrar având să garanteze înlăptuirea dreptății sociale; ca președinți și membri ai diferitelor comisiuni de încavăturire și locuințe, având să apere dreptul la existență al celui mai slab față de cel tare și chiar dreptul de a putea funcționa al statului; ca membrii ai judecătorilor de ocol, ai Tribunalelor și Curților, având să fie slugi devotate și fără prihană al dreptului și ai dreptății și numai ai dreptului și numai ai dreptății, în loc ca să se pătrundă de această sfântă menire și încredințare dată lor de către stat, pentru care ei și-au poartă îndepărtat una din funcțiunile, prin care își poate justifica existența și ființa și în numele căreia au dreptul să reclame o considerație deosebită în societate și o stare deosebită privilegiată în viața de stat, — s'a dovedit, că magistratul a pus cele mai ineluctabile obstacole în calea liberului exercițiu al celui mai sfânt drept cetățenesc, al dreptului electoral; s'a dovedit că magistratul a traficat cu locuințele funcționarilor și al celor lipsiți de acoperământ; s'a dovedit, că judecătorul în loc să și îndeplinească funcțiunea sa de făcător al dreptății sociale, de îndăpturător al reformei agrare, s'a lăsat cumpărat, păcătuind în contra intereselor de existență a neamului său; s'a dovedit, că judecătorul nostru într'o mână ține balansa dreptății pe care cu cealaltă mână o apasă în favorul celui, care plătește!!?”

Mângăierea noastră este că nu se pot generaliza stările descrise. Partea cea mai mare a judecătorilor sunt conștiințe de chemare lor, sunt luferieri noștri chiar și atunci dacă încă n'au examenele necesare.

Scrisoare de pe Valea Cărașului.

Oravița, 25 Septembrie.

Interesul general al Românismului este de a ne ajută noi de noi, fără a mai aștepta sprijinul streinilor. Și totuși noi ne lăsam pradă de toate veniturile. Banul câștigat cu trudă îl ducem la Jdani, cari se îmbogățesc, fără muncă, din nepăsarea și din prostia noastră.

S'a vorbit de boicotarea mărfurilor dela strein, dar aproape nimeni nu se ține de asta. Oamenii cu carte ai satelor noastre nu și prea bat capul cu nevoile satelor unde trăesc.

Și totuși, noi, pe Valea Cărașului am putea avea negustori români de mână întâi, — dacă i-am sprijini cum trebuie.

Avem negustori harnici ca: Jucu la Oravița; Teicu la Ildia; Nemoianu la Greoni; Văla la Căcova și alți.

Avem doctori cu inimă românească, avem arhitecți etc.

Pe aceștia să-i sprijinim cu toată puterea sufletelor noastre. Sprijinindu-i pe ei, ne sprijinim pe noi înșine; sprijinim dorul de înaintare și de fericire al neamului românesc.

Să lăsam certurile fără nici un folos și să ne apucăm de muncă, de muncă românească, pentru că să ne facem pe deplin vrednici de libertatea care am dobândit-o, după atâtea suferințe.

Dați-vă copiii la meserii și la școală; învățați-i să muncească cinstit și să fie români buni.

Dacă vom face așa, biruința va fi întreagă a noastră și Românul va ajunge, într'o bună zi, stăpân în țara lui!

Un oravițan.

Din suferințele Românilor macedoneni.

Duminecă toți Românii macedoneni aflători în Capitală, s'au adunat în sala Soc. de cultură macedo-română, în urma apelului frătesc făcut de societatea „Stămăria Mare” a aromânilor din comuna Turia, la care s'au solidarizat toate celelalte societăți macedo-române, în frunte cu Soc. studenților macedo-români, spre a protesta împotriva maltrătarilor și arestarilor a 7 români din comuna Turia (Grubena), în frunte cu directorul școlii române din acea localitate.

Întrunirea a fost prezidată de d-l N. Tăciu fost inspector școlar în Macedonia.

D-l Nicolae Batzaria a propus alcătuirea unei comisiuni, care să meargă la Legațiunea greacă din Capitală, spre a cere eliberarea celor arestați. A mai propus ca toți românii macedoneni să se întrunească din 2 în 2 săptămâni la societate spre a avea un cât mai strâns contact între ei și de a fi gata oricând de a lua măsurile necesare păstrării elementului românesc din Macedonia.

Ce zic la toate acestea grecotii noștri dela Ministerul de externe?!

Medic specialist pentru boale și operațiuni de ochi

Dr. VIRGIL POPOVICIU

fost asistent de clinică universitară

Timișoara, circumscrip. IV. („Iosefin”) Palatul Elite.

intrare: B-dul Carol (f. Hunyadi-ut) nr. 17

B-dul Berthelot (f. Kossuth-u.) 2

TELEFON: 11-32.

Ore de consultații: 10-12 și dela 15-17

Exerocii condeiului

De figur, că nimic nu strică culturii românești, în împrejurările speciale din nouile ținuturi, mai mult, decât vulgarizarea și comercializarea slovei românești. Sunt indivizi, ce și-au făcut o tristă specialitate din coborîrea nivelului ziaristic al noastre numai ca să-și poată face micile și urâtele lor afaceri sub masca tiparului. Reprezentantul tipic al acestor specimene este un anume Neuman z's și Naumescu, „director” (?) al „Gazetei Capitalei” un imprimat ce apare din când în când, pe hârtie velină, pentru a justifica prețul reclamelor încasate de „director” (?)

Acesta și-a făcut apariția și în Banatul nostru, în Banatul cu o tradiție și un cult pentru slova românească. Înarmat cu scrisori de recomandare din Bacurești a cutrierat mai dintâi pe la șefii autorităților, ca în urmă să și întindă cercul de „activitate” și asupra comerțului și industriei. Rezultatul: numărul ce a urmat din „Gazeta Capitalei” înfățișă pe șefii autorităților alături de crâșmari, etc., aceleași adjective de laudă și dedesubtul clișeului unuia și dedesubtul clișeului celuilalt. Iar tânărul, în mână căruia a căzut gazeta și care ia ziarul în mână pentru ca să se edifice, a rămas înmărmurit văzând alături de prefect pe cutare individ ce și-a plătit reclama, cetind aceleași cuvinte de laudă și la adresa unuia și la cea a celuilalt. Și astfel aceste pamflete în loc să fie o contribuție la cultura românească, sunt cea mai mare primejdie a ei, iar cei ce le incurajează, atentează, fără știință, la cultura românească.

Acest Neuman-Naumescu a trecut de câteva ori și prin nenorocitul asta de Arad, unde — se spune — ar fi lăsat multe „amintiri”...

Mandel și Grósz.

Dot jidani. Ambii funcționari la primăria orașului Arad. Nu-i găsești în birou niciodată. Pururea circulă pe culuarile primăriei, acostând publicul nevoiaș, aranjând oricui „cu precădere” și cea mai mare complexantă orice chestie ar avea acolo, natural, din patriotism și servilitate înăscută gratuit...

Soțiile lor nu răsbese a transporta acasă păsările, rațele și găștele grase îndeosebi pești, legume și fructele cele mai bune, vinuri dulci, bere și lichioruri excelente etc. etc. (Natural, în fața astorfel de aspecte nici don' Vintilă nu se prea poate hotări în privința urcării de sporuri la funcționarii publici).

Pe Samu, că așa îl cheamă pe dl Grósz Sámuel, oricine îl poate recunoaște. Este de apururea tuns, ras, frizat, puțin parfumat și gentil față de damele, care trec peacolo cu atari afaceri. Sub era maghiară era cam petecit, iar azi își permite orice lux, se îmbracă binisor, stă în loge la teatru, și-și rezervă loc la cafenea, ba mai călătorește și pe la Budapesta câteodată, vezi în chestii familiare, și face și gospodărie: decurând în tovarășie cu dl Mandel și-a cumpărat și o vacă pentru a putea avea la casă lapte bun.

În fine nu-i merge rău în România-Mare!

Dl Mandel Ignatie, e mai politicos, o fire mai serioasă și mai mult mijlocește numai afacerile lui Samu, care a devenit atât de popular și cunoscut, că auzi des zicând pe cei ce nu-și pot aranja afacerile: du-te numai la Samu, și-o face el imediat!

Și o știe face!

Nu putem uita admirabilul tablou, cum venind de la oborul de vite, Grósz trăgea vaca de ștreang, iar Mandel dădea cu bătuța în ea tot mereu...

Să le fie de bine!

IUBITE ABONATI!

Ne-ai citit gazeta? Nu o arunca, Ci o dăruiește la o rudă-a ta; Sau la un prieten, s'o vadă și el. Lui îi faci un bine, gazetei la fel.

Procesul studenților I. Moța și L. Vlad

— Verdictul de achitare din 26 Septembrie 1924. —

Sedința începe la ora 1.50 p. m. Curtea e compusă din dñii: L. Davidoglu președinte, Mihăileanu și Calmuschi, membri.

Rămân aleși dñii jurați: Inginer Bușilă, Ion Popescu Boia comerciant, D. Tomescu, Ionescu-Brăila comerciant, Th. Nicolau propr., Baro Luca comerciant, I. Iacovachi, C. Deleanu avocat Emil Socec comerciant, Băjescu D., Al. Iteanu și Pitiș comerciant.

Apărarea este compusă din 14 reprezentanți ai diferitelor regiuni din România-Mare, care vorbesc în numele cetățenilor și 24 avocați.

Interogatorul lui Moța.

I. Moța, declară că a săvârșit fapta conștient, căci Vernichescu făcea în-doita operație de laș-trădător și de membru activ în mișcarea studențească (ca agent secret al Siguranței avea nr. 656).

Voind a intra în fond, este oprit de dl președinte.

Un jurat îl întreabă: „Acuzatul a vrut să-l omoare sau să-l sperie. — „Am vrut să-l omor!” — fu răspunsul.

D. procuror general Gică Ionescu, întrebându-l dacă regretă fapta lui, primește același răspuns clar și hotărât: „nu!”

Se procedează la audierea martorilor.

D. Corneliu Codreanu și Tudose Popescu, fiind întrebați dacă l'ar fi omorât pe Vernichescu, căzându-le sorții — au răspuns hotărât: „da!”

Rechizitoriul.

D. procuror general își exprimă tristețea lui, fiind obligat să pună concluziuni severe împotriva unui tânăr

nobil și curajos. Societatea însă pe care o apără, nu permite calea crimelor pe care și-au ales-o tinerii studioși.

Apoi dsa trece la descrierea complotului, din care isvorește în mod logic — atentatul lui Moța. Apărarea ridică incidentul pe tema aceasta, susținând că pretinsul complot este șulberat prin hotărîrea anterioară a juraților.

D-sa face o comparație între crima dela Senat a lui Goldstein și gestul lui Moța, ceea ce provoacă un murmur de nemulțumire în rândurile publicului asistent.

(D. I. Zelea Codreanu: dle președinte, noi o considerăm această comparație ca o ofensă.

D. avocat Vlădescu: Ba din contră suntem mulțumiți dle procuror general, pentru prețiosul concurs dat apărării prin asemenea comparații.)

Cere condamnarea acuzaților, căci ei au venit aici nu cu gândul să ceară iertare, ci să braveze și să confrme fapta lor.

Între altele d. procuror recunoaște că există chestiunea jidănească în țara noastră, dar nu se poate tranșa prin calea violentă, cu cuțitul și pistolul în mână, făcând a doua comparație cu „cavalerii ai crimei din Macedonia”. (Noi considerăm ca o cinste asemenea comparație căci poporul macedonean luptă veacuri întregi pentru libertatea lor. — N. R.)

În continuare dl procuror susține, că Vernichescu și-a făcut datoria, denunțând complotul.

În numele societății, care trebuie salvată de anarhie, cere verdictul de condamnare. (Va urma).

Lupta între lumină și întunec la Chesinț.

— Din năcazurile satelor noastre. —

La circa 10 metri de biserica ortodoxă română din comuna Chesinț, jud. Timiș, este o casă cu încăperi îndestulătoare pentru o școală.

Până în anul 1923 a fost proprietatea baronesei Nopcsa locuitoare în Aradul-nou — aparținând domeniului acesteia situat în comuna Chesinț, — folosindu-se această casă pentru vânzarea spirtoaselor produse în domeniul bar. Nopcsa.

Mai târziu, în urma rapoartelor false și tendențioase ale notarului comunal Jorgovici, care voia cu orice preț să-și arate devotamentul lui extraordinar față de Siguranța Statului maghiar — să trimită jandarmeriei în această comună, plasând-o în casa mai sus arătată. Jandarmeria maghiară a plătit anual 250 cor. pentru chiria casei baronesei Nopcsa.

În toamna anului 1918 jandarmeria maghiară a eșit din comună, predând cheile părintelui Ilie Moțiu, știind că acest preot nu are casă parohială la dispoziție și știind, că duce o luptă aprigă pentru înființarea unei a 3-a școli în comună, justificată prin faptul, că comuna are cca. 300—350 copii obligați la școală în fiecare an, și că în lipsa unei a treia școli, rămân în întunecul cel mai infernal aproape 150-180 copii de țaran, anual.

Preotul Ilie Moțiu se mută în această casă încheind și un contract cu bar. Nopcsa pentru întreaga casă. După mutarea preotului Ilie Moțiu în această casă, rămân goale 3 camere destul de încăpătoare pentru a se putea face din ele sală de învățământ. Preotul Ilie Moțiu știind sărăcia țaranului, se obligă a ține școală cu băieții și luptă pentru înființarea școlii a 3-a.

Văzând Jorgovici lucrul acesta începe cu intrigile contra preotului Ilie Moțiu, nu-i succede însă a-l slăbi în lupta lui.

În 1919 însă intră Sărbii în Lipova. Jorgovici face tot posibilul ca Sărbii să trimeată jandarmeria în sat. Sărbii fac lucrul acesta, Jorgovici o plasează în camerele destinate pentru sala de învățământ. Înființarea școlii a 3-a a trebuit să aștepte alte timpuri mai bune.

După eșirea Sărbilor din Banat — prefectura județului Timiș, rechiziționează întreaga casă pentru preotul Ilie Moțiu. Jorgovici ajungând după oficiul lui membru în comisia de rechiziționare înființată pentru comuna Chesinț rechiziționează camerele evacuate de jandarmeria sârbească pentru un scriitor al lui Petofi, care ceva mai târziu, în urma bolșevismului lui practicat, simte o atmosferă grea pentru el și pleacă din comună.

În camerele evacuate de Petofi — acum se instalează sala de învățământ iar preotul Ilie Moțiu este încredințat cu funcția de învățător. Mai târziu revizoratul școlar din Timișoara îl și numește pe preotul Ilie Moțiu de învățător supleant.

Văzând Jorgovici lucrurile acestea, schimbă metoda. Se dă ca cel mai mare prieten al școlii și înființării ei definitive. Rechiziționează întreaga casă pentru școală și cere evacuarea preotului Moțiu, ce îi și succede, mutându-se acesta în casa proprie. După evacuarea acestuia, Jorgovici însă rechiziționează locuința învățătorului pentru preotul nou ales, Ioaneș, care nici grije nu-i are școlii; dar neavând, ca preotul Moțiu, diploma de învățător, nici nu este apt pentru funcția de învățător. Preotul Moțiu ține școală mai departe și atacă rechiziționarea făcută pentru Ioaneș, ce Tribunalul o și anulează.

Revizoratul școlar se pune și el în luptă și numește un învățător. Jorgovici acum pierde jocul, trebuind să lase pe învățător în locuința sa, dar lupta tot n-o slăbește. Pe Ioaneș îl bagă într-o cameră — dându-i la aparență avizul să-și caute casă în sat și să se mute.

Preotul Ilie Moțiu și sătenii seduși de aparențe, cred că școala este înființată definitiv deja, mai ales că Jorgovici în urma plângerilor multiple ale sătenilor, pleacă din comuna Chesinț la Lipova.

Lipova însă nu-l departe de Chesinț (2 km), ba ajungând Jorgovici lângă primăria plasei Lipova, în care e și comuna Chesinț, acesta poate lucra și mai departe. (Va urma).

Se zice:

Că partea cea mai mare dintre funcționari — atât publici cât și particulari — ajung în posturile lor nu fiindcă au pregătirea necesară, ci fiindcă au protecție, au legături, sunt rudele unui mare domn cu stea în frunte, sunt oameni de partid etc. etc. Doamne D-zeule! ce lucruri dureroase și scârboase sunt acestea. Oare când se vor îndrepta? Oare când va ocupa fiecare locul pe-i compete, ce i-se cuvine în urmă pregătirilor, cinstei și caracterului lui? Aceasta să fie o mângâiere pentru cei persecutați și pedepsiți, căci opinia publică știe că în cazurile cele mai multe, aceștia sunt nevinovați, sunt victimele, jertfele unor răutăcioși, infecți, incapabili și în cele mai multe cazuri fără răspundere!

Că primăria orașului a luat măsuri ca economul-firezar Egon Páhl să fie ascultat asupra celor 10 puncte descoperite de noi și că procesele verbale sunt pe cale de a fi dresate. Nădăjduim, că de Sf. Paște se va termina și ancheta ce o să se ordone. (?) Suntem curioși.

Că o doamnă unguroaică sau ru-soaică, nu știm ce-i, dar se plimbă în fiecare zi după masă câte 2—3 ceasuri cu trăsura — pe bulevard și celelalte străzi asfaltate. Li dorim petrecere bună!

Că la primăria orașului Arad, s'a interzis de a se mai vorbi ungurește. Jertfa, laudă!

Crima din Maramureș

Cum au fost desposedați Românii de pământurile lor. Cine a furat drepturile locuitorilor din Maramureș

Scandalul cu improprietărea a fost general. Pe alocurea ei a luat înfățișarea unui adevărat jaf. Cea ce s'a petrecut în Maramureș constituie o adevărată crimă ai cărei autori morali trebuiesc exemplar pedepsiți.

Orice soi de calificative nu vor isbuti să caracterizeze nerușinarea făptuită și de aceea credem util să povestim numai fapte așa cum s'au petrecut și să cerem Ministrului de Domenii o imediată anchetă.

Chestiunea stă așa:

În Vișeu de sus se află moșneni, stăpânitorii de pământ încă din vremea descălicatului lui Bogdan Voevod. Acești moșneni au rămas moștenitorii pământurilor lor cu toate încercările făcute de Unguri de a-i deposeda. Ei bine, cea ce nu au isbutit să facă maghiarii în 700 de ani au reușit să facă politicienii români în mai puțin de trei ani.

Sub cuvântul că fac o „îndreptărire socială” autoritățile românești, recte comitetul agrar, a deposedat pe stăpânitorii pământurilor din Vișeu de sus, pe baza unui referat întocmit adhoc, referat care eludează complet legea de exoropere.

Și astfel moșnenii din Vișeu sunt deposedați de cele 13550 de jugăre cadastrale de pădure de brad și mo-lift pentru a fi improprietați următorii venetici: vād. Pop Simon 8502 st. p., Pellidy Mari 5479, Pollak Sioim-lacha 701, Pollak Pincas 6143. Rosenberg Wolf 2358, Stein Huș 3240, Stein Ițig 968, Stein Moisa 1373, Stein Sura 941, Szaploneczay János 3311, Wiezel Hers 1648, Wolt Led 13742, Szagoga 1141, Fried Sica 558, Fiegelmann Samuel 882, Fruchter Josif 2440, Genuh Mer 13120, Guck Ițig 2108, Grismuller Iosef 2221, Gutman Armis 4922, Guzier Samuel 777, Hager Elias 15352, Hoffman Iosin 16471, Job Nați 631, Elefant Samiel 7821, Kahan Elie 1218, Kahn Isac 5927, Kahn Zelig 10453. Kesner Chscsel 1506, Korassy Isirán 3346, Krotz Mahel Herș 8963, Krafcsik Rudi 1245, Marmor Hotsa 1400, etc. alții, oameni de afaceri ai d-lor dr. Petru Groza și Needici ca d-nii: Sandor Giefant, frații Groedel, P. Wolf și alții.

Iată pentru ce persoane au fost luate pământurile bieților moșneni români. Comentarii nu mai trebuiesc. Mai trebuie încă ceva: amănunte. Și asta într'un număr viitor.

Au încredere Românii și în special țărani în băncile românești?

Nu! n'au încredere fiindcă băncile românești azi nu mai sunt ceea ce erau în trecut: fortărețe puternice ale neamului nostru, ci sunt numai un mijloc de câștig pentru unii puțini, membrii din direcțiune și consiliile de administrație, iar capitalul băncii Românilor atât al fondatorilor cât și al deponenților, este dat mai de grabă străinilor — jidanilor, să facă afaceri de multe ori prea murdare, prea grase cu capital românesc pe spinarea gârbovită a bietului nostru țaran.

Aceasta este ceea ce ne doare și iată de ce țărani noștri și mulți intelectuali neînfruptați și cari nu-și vând conștiința pentru un os de ros, n'au încredere și

sunt foarte nemulțumiți cu activitatea băncilor noastre.

Să binevoiască conducătorii acestor institute să revină la activitatea lor dinainte de război, care era de foarte mare folos pentru tot neamul nostru, când sprijineau cu drag și plăcere — natural neuitând să abzică nici atunci de procentele convenite, pe cari le-ar putea încasa și azi dupăcum doresc — toate instituțiile, societățile românești și pe particularii români și atunci vor fi iarăși la înălțimea lor și demne de încrederea noastră a tuturor.

Faptul: fiecăruia sunt în strânsă legătură cu conștiința, cultura, caracterul și cinstea lui.

Semlac, Școala agronomică din Pecica-Maghiară.

Oare de ce sunt așa puțini Români!

Improprietărea refugiaților din Iugoslavia și Cehoslovacia. Cu ocazia schimbului de comune și a delimitării frontierei dintre România și cele două state vecine, un mare număr de români s'au refugiat în țară, în județele Arad, Bihor, Caraș-Severin s. a., nevoind să rămână mai departe sub stăpânire străină.

Pentru așezarea lor în diversele sate și improprietărea lor cu loturi de casă și de cultură, ministerul agriculturii și domeniilor a însărcinat pe dl. inspector general St. D. Spătaru.

Greutatea juridică e că acești refugiați n'au fost trecuți pe nici un tablou de improprietărie.

Este o datorie națională însă pentru Statul nostru, să găsească soluția cea mai bună pentru satisfacerea nevoilor acestor familii românești cari stau în nesiguranță.

— Despre Dl. Tomulescu deputatul cercului Radna, ni-se spune că voia zilele trecute, să facă o plimbare prin satele cari l'au „ales” deputat. Populația românească de acolo i-a trimis însă vorbă că nu-i de loc curioasă să-l vadă. Vorba românească: „Cu minciuna poți prânzi, dar la cină nu prea ajungi!”

Iar din altă parte suntem informați că a făcut următoarele donații:

Comuna Dumbrăvița biserica 15,000 Lei, Bătuța 5000 Lei, Căpruța 5000 Lei, Școala normală de fete bursa 10,000 Lei, Moise Nicoară internatul 5000 Lei, Școala normală de băieți bursa 50,000 Lei, Școala comunei Lupești pentru cărți 2000 Lei, Școala normală de fete Arad pentru cărți 5000 Lei, și încă alte ajutoare pentru bisericile din Pârnești, Lupești, și pentru Casa Națională din Sâmbăteni.

Rugăm Onor. cetățiri să judece și aprecieze faptele. Noi ne-am bucura dacă cel puțin 1/3 din ziarul nostru mic și modest ar fi plin totdeauna cu laude elogi și mulțumite convenite celor vrednici de ele. Durere aceasta se întâmplă cam rar, ca excepțiune. Vom vedea și reveni!

Publicație. Se aduce la cunoștința generală, că în conformitate cu regulamentul Legei Biroului de Populație, toți străinii aflători și cei cari sosesc în orașul Arad, sunt obligați după prezentarea la Serviciul Special de Siguranță să se prezinte Biroului Central de Populație la Prefectura Poliției, spre a fi luați în evidență.

Cei ce nu se vor supune, li se va aplica dispozițiunile art. 77. cap. 10. și Art. 2. cap. 1. din susnumitul regulament, care prevede amendarea dela 500 la 1000 Lei și în gonirea din oraș.

D-nii Ofițeri și agenți de poliție sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire prezenta dispozițiuni. Prefect: Filotti. Director: Andreescu.

Publicațiune. În conformitate cu art. 46. 47. 48. și 50, din Regulamentul Legei Biroului de Populație toți proprietarii, locatarii principali sau însărcinații lor, cari dau cu chirie sub orice mod, cu anul, luna sau ziua la subchiriași, sunt obligați a declara la Biroul de Populație din Centralul Prefecturii de Poliție intrarea sau eșirea acestora din imobilul lor sub pedeapsă de la 500 la 1000 Lei amendă.

Asemenea cei ce dau apartamente sau camere mobilate, sunt obligați pe lângă cele de mai sus, să aibă și autorizația Prefecturii de poliție pentru acest scop.

Contravențiunii pe lângă amendă se vor pedepsi în conformitate cu art. 28. din legea controlul străinilor și a unor stabilimente publice și cu închisoare până dela 15 la 30 zile.

D-nii ofițeri și agenți de poliție sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire prezenta dispozițiune. Prefect: Filotti. Director: Andreescu.

Nu mai intrați în prăvăliile jidanilor!

POȘTA REDACȚIEI.

Manuscrisele scrise cu creionul nu se publică.

Dlul Pr. C. M., Cermel. Vi-se trimite ziarul regulat. Sincere mulțumite.

Dlul I. Ispas, B. „Ideia Națională” deocamdată nu apare, este însă speranță că va apărea în curând ca ziar cotidian.

Dlul pr. T. Pop în C. Durere, nu aflăm nici o urmă despre cele trimise. Nu știm unde este vina. Ziarul se va trimite regulat.

Dlul Frățilă Gr. în M. Voiu merge la Dv. îndată ce numai se poate. Sunt foarte ocupat și am atâtea. Salut cu drag.

D-lul A. J. Arad. Cu jocurile de cărți nu ne ocupăm. Pentru lămuriri poftim și Vă interesați la atare club din localitate.

D-lul I. L. Lalasinf. Poeziile nu se pot publica nici una. Îți propunem să te lași de poetică. Făte mai binecîbotar, firezar sau econom comunal.

D-lul Pompiliu Blăgău, Aiud. Nu-i adevărat. Numele scriitor nu-i în curent cu istoria dela noi. Iancu era blond și avea puternici ochi albaștri săgetători. Da, știa cânta frumos și din fluer. (Poate chiar ăla era cel mai preferat instrument al lui în care-și potolea amarul). Iar ce-i deacasă nu-i ziceau „Avrămel” ci Avramuț. Am citit și noi pasagiile publicat greșit: „Atunci din nou se umflă peptul eroului și cu aceeaș tășnire de flăcări din ochi-i negri, păcură, a invocat acel glas al sorții care trebuia să se audă mai târziu și să i-se îndeplinească scrisa”. (Pagini alese No. 168 pag. 22 al. 3).

A apărut Numărul 2 din biblioteca „Fasciei Naționale Române”:

„DUREREA NEAMULUI”
versuri de Iustin Iliesiu.

Se află de vânzare la autor: Cluj str. N. Iorga nr. 2 și la Redacția noastră.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștința onoratului public și autorităților bisericesti, că în Arad. str. Dorobanților Nr. 41 (școala confesională) am deschis un *birou tehnic de arhitectură*; construiesc orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execut colajonări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc. — Cu stimă: Teodor Cioban, arhitect.

x Văduvă de etate mijlocie caută loc de econoamă la o familie română mai bună. Adresa la administrație.

ROMANI

Folosii-vă de: medicii, inginerii, avocații, negustorii, meseriașii și industriașii români.

Dați banul vostru, numai la Românii și străinii creștini, ferindu-vă de a-l da jidanilor.

Aceasta trebuie să fie azi cuvântul de ordine al nostru, spre a ne putea scăpa de ei. Cine face astfel, dovedește că își iubește Țara și Neamul.

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI „VOINȚA POPORULUI”

foaia care luptă din toate puterile pentru binele și înaintarea neamului nostru! Nu mai cetiți foile ungurești. Nu mai dați banul vostru celor ce ni-au batjocorit veacuri de-arândul și lucră și astăzi și uneltesc împotriva Statului Român!!!

ȘTIRI DE TOT FELUL.

A P E L.

Fascia Națională Română a decis să înființeze în Arad o BANCĂ comercială-industrială (cu o secție de asigurare) care să sprijinească numai comerțul și industria creștină și în prima linie pe cea românească și meseriașii români.

Având nevoie pentru scopul acesta de un capital de cel puțin 5 milioane, 1 acție 500 L, rugăm și pe această cale pe toți aderenții noștri și pe toți cei cinstiți și cu inimă românească să ne încunoștiințeze câte acțiuni ar putea rescumpara fiecare dintre ei precum și prietenii și cunoscuții lor.

ADMINISTRAȚIA
ZIARULUI.

Câte școli de meserii avem în țară? Numărul școalelor de meserii din țară este astfel împărțit pe orașe: Timișoara 9, Oradea-mare 4, Cluj 5, Sibiu 7, Brașov 6, Craiova 14, Pitești 10, București 10, Buzău 13, Constanța 4, Galați 5, Bacău 12, Iași 7, Cernăuți 17, Chișinău 5. Deci în total avem 128 de școli, din cari ies meseriași de toată mână.

Durere însă: cea mai mare parte sunt streini de neamul nostru!

Va înțelege oare țărâimea românească, la vreme, că meseria e plug de aur?!

— Azi stăm la dispoziția jidanilor și numai în folosul lor jertfim toată sudoarea noastră, energia brachială și mintală. Ar fi bine însă să o jertfim pe cea mintală în interesul nostru iar pe cea brachială pe pielea lor. Poate va veni și timpul acesta, până atunci însă, să grijim ca să nu devie stăpâni și pe inima noastră. „Nu arunca inima ta câinilor”, căci în cazul acesta — poate — ultima scăpare ne-ar fi să ne botezăm și să ne tăiem cu toții împrejur...

Un student român macedonean în ocolul lumii. Prin T.-Severin a trecut turistul Dinu Mihalache, student român macedonean, care din 1921 a plecat să facă ocolul globului. Până acum a parcurs 8000 km pe jos și 14.000 km cu bicicleta. A vizitat până în prezent 632 orașe în 24 state.

Acest turist a fost voluntar interpret în reg. 61 infanterie în Franța,

făcând războiul în Orient în cadrele acestui regiment.

În a treia repriză a volajului a plecat la 8 Aprieie a. c. din Liege (Belgia). În tot drumul său, a purtat cu mândrie tricolorul român, atât la haine cât și la bicicletă. E curios, că în acest turneu n'a avut bani, ci trăiește numai din sumele produse din vânzarea cărților poștale cu portretul său. D-sa a plecat spre Craiova, iar la 20 sau 22 c. va fi în București.

Dl. Dinu Mihalache a fost primul soldat din armata franceză, care a trecut Dunărea în România pe la Giurgiu.

Jidanii și pașapoartele false. Siguranța din Galați a arestat în ziua de 30 septembrie pe supuși polonezi Leon Rotsanp, G. Steinberg, și Iosef Rosenstein, tustrei jidani, asupra cărora s'au găsit pașapoarte false. Fiind interogați au declarat că pașapoartele au fost eliberate de niște funcționari de la Câmpulung (Bucovina) în schimbul unor însemnate sume de bani.

Sovietele impun pe străini „Prager Presse” anunță, că guvernul Sovietelor a hotărât impunerea tuturor străinilor cari se găsesc în Moscova și în celelalte centre rusești, la un impozit personal.

Bogații streini plătesc impozit personal până la o sută ruble pe lună și până la trei sute ruble pentru o ședere mai lungă. Acest impozit lovește în mod simțitor în toți străinii veniți pentru afaceri în capitala Rusiei sovietice.

Ce bine ar prinde și României luarea unei astfel de măsuri în capitala sa!!

Mașini în loc de brațe omenesti. Cu toate că în fiecare an numărul brațelor, cari lucrează la fermele americane se reduce în mod considerabil, totuși producția de pe ferme crește în fiecare an, și aceasta în urma faptului, că la ferme se folosesc tot mai multe mașini. Conform statisticii ministerului de agricultură american, în anul acesta pe fermele americane sunt în folosință peste o jumătate milion tractoare, cari isprăvesc lucrul, care a recerut aproape 2 milioane de cai și catări și aproape 750,000 oameni.

Când va putea ajunge și draga noastră țară la o așa dezvoltare?!

— Din partea primmedicului veterinar din jud. Arad, primim o dare de seamă despre expoziția de vite din Peregul-German, din care se poate cu bucurie constata, că prăsirea vitelor în jud. Arad stă la cel mai mare nivel, constatăm însă cu durere că între cei premiați cu bani, medalioane și diplome abia găsești câte un nume românesc ca: I. și F. Beran, Puta I. din Peregul-German, Gr. Verișan din Șeitin, B. și M. Barthalomel, S. Chincin din Nădlac, Ferma de model din